

[Alfred Jensen.]

der har været Delegeretmøde i Arbejdsløshedskasserne —, har man været enig om, at der var tre Ting der maatte tages Hensyn til, nemlig: Forhøjelse af Understøttelserne, Forhøjelse af Tilskuddet og en Udvildelse af Understøttelsesperioden.

Der blev i Sommerens Løb sagt mange Ting om Arbejdsløshedsspørgsmaalet, og fra Regeringens Side hævdede man, at naar Rigsdagen blev samlet, vilde Oppositionspartierne blive stillet over for deres Ansvar, idet de vilde komme til at tage Stilling til Forslag. Vort Parti havde derfor regnet med, at der umiddelbart efter Rigsdagens Sammentræden vilde komme Lovforslag om Afhjælpning af Arbejdsløsheden og om Hjælp for de arbejdsløse. Men da der ikke i den første Lovbygge kom noget Lovforslag desangaaende, valgte vi selv at forelægge Forslag herom og vilde derefter afvente Begivenhederne og se, om der senere kom Forslag fra Regeringen. Det viste sig at trække meget længe ud, og i denne Pause var det, vi forelagde vort andet Lovforslag, der gik ud paa at yde en Ekstrahjælp til de arbejdsløse i Vinter. Det har vi, som det for øvrigt er læst op af den højtærede Formand, trukket tilbage. Det, vi derfor har at tage Stilling til i Dag, er dels det af os den 22. Oktober i Aar indleverede Forslag og dels det af Socialministeren fremsatte Lovforslag.

Lad mig sige med det samme, at det Lovforslag, som Socialministeren har fremsat, ikke tilfredsstiller de Ønsker, som Arbejdsløshedskasserne i Sommerens Løb har fremsendt. Understøttelserne bliver ikke forhøjet efter dette Lovforslag; der er ikke foreslaaet nogen Ændring med Hensyn til Understøttelsernes Højde, og det var dog Kardinalpunktet i alle Drøftelserne paa Delegeretmøderne, at Understøttelsen vel var tilstrækkelig til at leve af 1 Uge eller 2, men den slog aldeles ikke til, naar man skulde gaa ledig gennem længere Perioder. Der er ikke i Ministerens Lovforslag taget Hensyn hertil, og det er der heller ikke, hvad angaar det næste Punkt: Forhøjelse af Dageantallet, hvis man da ikke opfatter det saaledes, at den foreslaaede Omlægning af Understøttelsesaaet skal være en Forhøjelse af Dageantallet.

Vi kan imidlertid ikke anerkende dette som en Forbedring, der ikke har sine svage Sider. Der gives vel herigennem en hel Del arbejdsløse, som har hævet ordinær Understøttelse i Sommerens Løb, Adgang til ogsaa i Vinter at hæve ordinær Understøttelse,

men der sker ikke nogen Forlængelse af Understøttelserne som saadan i det lange Løb; der sker kun det, at Understøttelsesaaet omlægges, og herved kommer vi faktisk ud i den samme Vanskelighed til Sommer, som vi staar i nu midt i Rigsdagssamlingen, nemlig at et stort Antal af de arbejdsløse har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, hvorefter de skal overføres til Socialudvalgene og leve af Socialhjælp.

Vort Forslag gik ud paa, at de arbejdsløse, der havde opbrugt deres forsikringsmæssige Hjælp, dels af Hovedforsikringen og dels gennem Fortsættelseskassen, skulde have Ret til 100 Dages Ekstraunderstøttelse i Vinter. Dette Forslag har vi, som sagt, trukket tilbage, da vi saa det foreliggende Lovforslag, ikke fordi vi er helt tilfredse med den Udformning, som Ministerens Forslag har faaet, men fordi vi kan se, at der er Mulighed for at indarbejde vort Forslag som Ændringsforslag til Ministerens Lovforslag.

Vi maa nemlig tage i Betragtning, at det Forslag, vi havde forelagt, om en midlertidig Ordning, for Fremtiden ikke kan faa den Betydning, som det vilde have haft i Vinter. Vi forstaar, at med det foreliggende Regeringsforslag er Grundlaget delvis taget bort fra vort Forslag. Naar vi ser paa den Virkning, som den foreslaaede Omlægning af Understøttelsesaaet vil faa, kan vi se, det vil være nødvendigt, at der træffes andre Foranstaltninger for at komme de arbejdsløse til Hjælp til Sommer. Det vil blive saaledes, at en lang Række arbejdsløse til Sommer vil komme i den vanskelige Situation, at de ingen ordinær Understøttelse har. Vi ved nok, at de kan faa Socialhjælp, hvis det da ikke gaar dem, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen ønsker, at de bliver afvist af Socialudvalget, hvorefter de maa se, om de kan skaffe sig noget Arbejde — og ellers hutle sig gennem Tilværelsen. Men vi gaar ud fra, at de fleste Socialudvalg ikke vil følge det ærede Medlems Ønske, og jeg henstiller til Socialministeren, at han gør Socialudvalgene opmærksomme paa, at det er utilladeligt at berøve Folk Hjælpen, hvis de ikke selv er i Stand til at skaffe sig Arbejde.

Men bortset fra om det er Tilfældet, bliver Forholdet i Dag det, at der er en Forskel paa den Understøttelse, der oppebæres gennem Socialkontoret, og den vedtægtsmæssige Hjælp fra Arbejdsløshedskasserne, og jeg forstaar, at det er denne Forskel, der er Aarsagen til, at Ministeren har stillet sit Forslag her om en Ændring af Understøttelsesaaet, at det er Grundlaget for dette